

[Hans Hedtoft.]

med Rette har kunnet trøste Handelsministeren. Det har for enhver, der iagttagt denne Kurve, været aldeles iøjnefaldende, at der maatte ske et Indgreb.

Nu forsøger Regeringen at forsvare sig med, at det i Virkeligheden er rigtig gode Varer, der er købt; vi har maattet udfylde vore Lagre, hævdes der, og jeg har endogsaa set, at en af Venstres kendte Rigsdagsmænd har talt om, at han i Virkeligheden ønskede en større Valutapukkel end den, vi har, og at han paa et Møde har karakteriseret den førte Handelspolitik som genial. Der skal efter min Mening et godt Bryst til saadanne Paastande. Hvis man nemlig opsummerer den danske Import fra Sterlingomraadet, af Personbiler, af Gulvtæpper, af de berømte Mandler, af Pelsskind, Bakelit, Plastic, Emballagevarer, Guld, Sølv og Platin samt en Række mindre vigtige Positioner inden for de Varegrupper, der er betegnet som vellugtende Stoffer, teknisk-kemiske Artikler, Gummivarer, Trævarer og Metalgenstande, herunder de berømte Rulleskøjter, og dertil lægger Indkøbet af for 125 Mill. Kr. færdige Manufakturvarer, hvis Priser og Kvaliteter Befolkningen selv har haft Lejlighed til at vurdere, saa naar man op paa et samlet Importbeløb paa 250—300 Mill. Kr. Og det er alt sammen givet ud til Varer, som — hvis man i Dage tager Regeringens Spareplan, efter at Regeringen er vaagnet op og har besindet sig til Indgreb, og ser, hvad Regeringen paa det kommende Aars Spareplan har afsat dertil — nu er skaaret ned til 5 à 10 Mill. Kr. Dette er efter min Mening det kraftigst mulige Bevis for, at der allerede i 1945 burde være sat ind og skaaret ned.

Hertil kommer yderligere — hvad jeg tidligere har nævnt —, at der inden for Metervareomraadet, hvad enhver Forbruger i Praxis har erfaret, er importeret store Mængder daarlige og dyre Varer. Da det i September 1946 endelig lykkedes at faa gennemført vort Forslag om et sagkyndigt Udvalg til Pris- og Kvalitetskontrol, viste det sig, at $\frac{3}{4}$ af Importtilbudene simpelt hen maatte kasseres. Jeg vil derfor fastslaa, at den højtærede Handelsminister, uanset hvad man nu har at sige om genial Politik, har et centnertungt Ansvar for den forføjede Importpolitik, der bidrager til vor permanente „Valutakrise“, det vil sige vor stadige Mangel paa udenlandsk Valuta.

Vi er ikke Tilhængere af Rationeringer og Produktionsreguleringer for Reguleringernes egen Skyld. Vi er det ikke, uanset Venstreprensens politiske Agitation, der

uafladeligt fortæller om disse kedelige Reguleringer og Restriktioner, som ogsaa Venstre-
regeringen maa opretholde — men saa trøster Venstreprensens Vælgerne med, at Forskellen mellem Socialdemokrater og Venstre er den, at Socialdemokraterne gaar og fryder sig over Restriktionerne, medens Venstremændene er langt pænere Mennesker, de vil saa gerne afskaffe dem, men de maa jo indrømme, at det ikke kan lade sig gøre i Øjeblikket. Vi er altsaa ikke Tilhængere af Restriktionerne for Restriktionernes egen Skyld. Men med den nuværende skæve Indkomstfordeling og den nuværende Vareknaphed er Rationering og Regulering jo det eneste Alternativ til slet ingen Varer til de Forbrugere, der ikke har Tegnebogen og Forbindelserne i Orden, en Erkendelse, som den højtærede Finansminister er alt for alene om at forkynde paa Møderne trindt om i Landet.

Hvad vi mener der kan gøres, har vi sidst fremhævet i vor Betænkning til Vareforsyningsloven. Jeg skal her blot nævne det summarisk:

Afleveringspligten for udenlandsk Valuta maa gøres effektiv.

Der maa paalægges Eksportafgifter til Billiggørelse af Importen.

Importørmonopoler og Fordelingen efter de gamle Kanaler maa begrænses. Varerne maa følge Mærkerne i størst mulig Udstrækning — herom har den højtærede Handelsminister efter vore sidste Forhandlinger erklæret sig villig til at gøre, hvad han kan.

Ved Nedsættelse af Udvalg og Nævn og ved løbende Forhandlinger i Forbindelse med Lovens Administration maa der lægges særlig Vægt paa at faa Forbrugerne og Arbejderne repræsenteret.

„Spareplanen“ ønsker vi erstattet med en Genopbygningsplan med virkelig gennemarbejdede Planer for Produktionens Fremme og Eksportens Forøgelse.

Vi ønsker Kvalitetskontrol for Eksportvarer og Fortrinseksport af mere luksusbetonede Varer.

Vi ønsker, at den Forbrugsnedskæring, der maatte være nødvendig, maa fastlægges med Hensyntagen til Beskæftigelsen.

Vi ønsker Luksusbilkørselen standset, og vi ønsker en til Bunds gaaende Kød- og Flæskerationering.

Maa jeg i denne Forbindelse sige et Par Ord om Prisudviklingen og Regeringens Stilling.

Sat paa Spidsen fristes man til at sige, at Regeringen har været mere interesseret i at holde Pristallet nede end i at begrænse Prisstigningen, og paa mange Omraader er